

Sygn. akt I C 763/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Janeczek

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Adamczyk

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2017 roku w Rawie Mazowieckiej na rozprawie

sprawy z powództwa

(...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko

M. T.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Jarosław Janeczek

Sygn. akt I C 763/16

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu 25 października 2016 roku (data stempla pocztowego na korespondencji kierowanej do Sądu) (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. domagał się zasądzenia od M. T. kwoty 7934,70 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strona pozwana oraz (...) Bank (...) Spółka Akcyjna zawarli 9 czerwca 2008 roku umowę bankową o numerze (...), na podstawie której strona pozwana otrzymała wskazaną w umowie kwotę pieniężną i jednocześnie zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie wskazanych w umowie. Następnie strona pozwana nie wywiązała się z umowy. Pierwotny wierzyciel wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty pieniężnej i poinformował, że w braku zapłaty dokona przelewu wierzytelności na rzecz powoda. Wobec braku reakcji na wezwanie (...) Bank Spółka Akcyjna we W. dokonał 4 lutego 2016 roku umowy przelewu wierzytelności, cedując na rzecz powoda całość praw i obowiązków wynikających z umowy.

Według powoda dochodzona pozwem kwotę obejmuje 4336,43 zł należności głównej oraz 3598,27 zł skapitalizowanych odsetek, na które składają się przejęte w drodze cesji odsetki wierzyciela pierwotnego naliczane zgodnie z postanowieniami umowy odpowiedni od niezapłaconej kwoty należności głównej wynikającej ze wskazanej wyżej umowy oraz odsetki ustawowe naliczane przez stronę powodową.

Na zakończenie powód wskazał, iż w jego opinii dowodem istnienia oraz obowiązku spełnienia świadczenia ciążącego na stronie pozwanej jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej z dnia 21 października 2016 roku.

Pozwany M. T. wniósł o oddalenie powództwa. Wskazał, iż jego zdaniem roszczenie jest przedawnione.

Powód nie odniósł się w jakikolwiek sposób do podniesionego zarzutu przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. T. oraz (...) Bank (...) Spółka Akcyjna zawarli 9 czerwca 2008 roku umowę bankową o numerze (...) o bliżej nieznannej treści. Pierwotny wierzyciel dokonał 4 lutego 2016 roku umowy przelewu wierzytelności, cedując na rzecz powoda całość praw i obowiązków wynikających z umowy.

(dowód: twierdzenia faktyczne powoda niekwestionowane przez stronę pozwaną, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, k. 13)

W dniu 21 października 2016 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej, w którym oświadczył, iż 4 lutego 2016 roku nabył od (...) Bank Spółka Akcyjna we W. wierzytelność wobec dłużnika M. T., wynikającą z umowy kredytu o nr (...). Wysokość zobowiązania pozwanej na dzień wystawienia wyciągu miała wynosić łącznie 7934,70 zł, na którą złożyła się kwota 4336,43 zł należności głównej oraz kwota 3598,27 zł tytułem odsetek.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej, k. 7)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na oddalenie.

Odnosząc to od ustalonego stanu faktycznego należy wskazać, iż nie sposób ocenić, czy roszczenie powoda jest uzasadnione.

Nie budzi wątpliwości Sądu przejście na rzecz powoda hipotetycznego zobowiązania strony pozwanej w trybie art. 509 k.c. (legitymacja czynna), fakt ten nie był kwestionowany przez stronę pozwaną.

Jednakże nie wystarczy to do uwzględnienia powództwa w jakiegokolwiek części, albowiem przenieść można tylko wierzytelność istniejącą. Powód musi więc również wykazać, iż pierwotna wierzytelność istniała i w jakiej wysokości.

Powód nie wskazał treści umowy pierwotnej zawartej ze stroną pozwaną, nie wskazał w ogóle, jaka to była umowa, posługując się nic niemówiącym ogólnikiem „umowa bankowa”, nie wskazał, jakie to pieniądze rzekomo strona pozwana otrzymała i na jakich warunkach, kiedy miała je zwrócić i jakie były skutki opóźnienia (choćby wysokość odsetek). W końcu nie wskazał również, kiedy strona pozwana popadła w zwłokę i od kiedy roszczenie wobec niej jest wymagalne.

Powód w treści pozwu posłużył się banalnym stwierdzeniem, że warunki umowy bankowej były precyzyjnie określone. Sąd nie kwestionuje że tak było, ale nie zmienia to tego, że nie wiadomo, jakie te warunki były.

Bez znajomości treści umowy stron nie sposób określić, czy zgłoszone żądanie jest zasadne, czy też nie. Nie sposób dokonać subsumcji ustalonego stanu faktycznego do jakiegokolwiek normy prawnej. Nie sposób określić, jaką sumę i kiedy strona pozwana miała zwrócić i jakie - w zakresie odsetek - winny być skutki ewentualnego opóźnienia.

Nie znając treści umowy, w szczególności terminu wymagalności, nie sposób również ocenić słuszności zgłoszonego zarzutu przedawnienia.

Należy mieć na uwadze treść art. 6 k.c. zgodnie, z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Tym samym to, że Sąd nie zna warunków umowy zawartej ze stroną pozwaną i nie może ocenić zasadności powództwa z punktu widzenia przepisów prawa materialnego oraz ocenić zarzutu przedawnienia (którego słuszność wydaje się prawdopodobna z uwagi na zawarcie umowy ponad 10 lat temu), obciąża powoda i uzasadnia oddalenie powództwa w całości.

Należy jeszcze wskazać, iż roszczenia nie uzasadnia również wyciąg z własnych ksiąg powoda.

Zgodnie z przepisem art. 194 ust 1 ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (tj. - Dz.U. z 2014 r., poz. 157 dalej: „u.f.i.”) w obowiązującym brzmieniu, księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych.

Z art. 194 ust. 2 „u.f.i.” wynika, że moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje jednak w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym.

Obecne brzmienie powołanego przepisu jest wynikiem obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 11 lipca 2011 roku w sprawie P 1/10 (LEX nr 852310), w którym Trybunał Konstytucyjny uznał art. 194 „u.f.i.” w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu Sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, za niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997 roku (Dz.U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.) oraz za zgodny z art. 20 Konstytucji.

W związku z powyższym wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego winien być traktowany jako dokument prywatny (art. 245 k.p.c.), co oznacza, iż nie stanowi on dowodu zawartych w nim informacji, a jedynie wyjaśnienie stanowiące poparcie stanowiska strony, która je przedłożyła.

Dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności. Okoliczności te, powinien wykazać fundusz odpowiednimi dowodowymi, zgodnie z ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c. (por. wyrok SN z 13 czerwca 2013 roku, V CSK 329/12, LEX nr 1375500).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

SSR Jarosław Janeczek